

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII

Cenotaphium
VIRO CLARISSIMO
ELIÆ MAIORI

Vratisl. Silef.

Pro-Rectori & Professori Vratislaviensium
Gymnasii Elisabetani Emerito,

FILIO

Philologi Celeberrimi

ELIÆ MAIORIS, Vrat. Sil.

Olim Scholarum Vrat. Aug. Conf. addictarum Inspectori,

Ejusdemque Gymnasii Rectoris vigilantissimi,

Cum quo junctim, in uno eodemque Gymnasio

non interruptâ serie, per annos XCVIII. ferè

raro Exemplo,

docendo gnaviter defudavit,

Sæculum consummaturus,

SI DEUS T. O. T. M. ut Vitam

Quam ad Annum ætatis LXXX. & VI. Menses

sanus in corpore sano, & nec in otio otiosus

perduxit,

ita & Vires largitus fuisset,

erectum.

ab Ejusdem Gymnasii

PROFESSORIBUS & PRÆCEPTORIBUS,

addito,

quod piè Defunctus, paulo ante obitum,

qui accidit die XXIX. Martii Hebdomadis ΠΑΝΔΗΤΙΚΗΣ;

Anno M DCC VI. cujus die V. Aprilis

Solemnibus Exsequiis ad S. Elisabetanam Ædem

honorabatur,

Ipse sibi posuit.

VRATISLAVIAE,

In Officina BAUMANNIANA Typis exprimebat

JOHANNES JANCKIUS,

Typographi Præfectus.

Præf. Joh. Janckius

MONUMENTUM DEFUNCTI.

Mors congressa mecum morienti.

Orpus enervum es: refertus imbecillitatibus,
Nec datur spes ad salutem pristinam. Num
vis mori?

Si volet Christus. Volente, nil moror, ve-
nias repens,

Scilicet per me pugillus exies cinisculi,
Obtines priscom, doloque cognitum vis fallere.
Nonne ego claves polorum ferre clam te contuor?
Nonne tu purgata reddes membra vertici suo!
Nonne te totam mihi tu per sepulcretum exues,

FErunt, sepulcra tota foeta foetere,
Atque oculiferia mille subministrare,
Horrenda, turpida, monstruosa, perversa.
Tu vero, Christiane, fabulis vulgi
Fidem cave præbere, Firmiter credens
Cum mortuorum civitate donatus
Olim sepulcri fornicem subintrabis
Horum omnium nil temet esse visurum,

E. M.

EPI-

EPITAPHIUM.

Qualis omnes quomodo Vias terat,
Semper biformis, usque major & minor
Viator, inter Itineris nunquam pares
Socios: quibus dat una Comparatio
Iam discrepantem Magnitudinis Gradum?

Vallis minores, Monsque majores facit,

En! hac in Urna major & minor jacet,

Est ille multis notus ELIAS Viris

MAIOR, Patri cognominis, natu minor:

Major Philologis plurimis, paucis minor.

Vitam per omnem major & minor fuit.

Minor sub Auris editus, capax Puer,

Ætate major, Arte major, non minor,

Suam probabat Indolem Doctoribus.

Intra Lyceum Patriæ diu minor,

Major colebat VVitebergæ Literas,

In eruditis Fratribus, doctum Patrem

Fida secutus Mente, majorem minor,

Major minorem vincere studebat sagax.

Olfensis aptâ Lege Formator Scholæ;

Major Laborem deinde majorem vigil

Subibat intra Gymnadem Budorgicam.

Scandens ab imo semper ad sublimius:

Minor sedebat, unde major surgeret:

Major modestus semper in minoribus,

Minor quietus semper in majoribus:

Suâ beatus Sorte major & minor.

Cœlebs notabat Matrimonii Mala;

Felix amabat Solitudinis Bona:

Tot Liberorum, quot Pater Discipulorum.

Foris peritus, & peritior domi:

Majore major Rege, Rex minor sibi.

Tandem Labore fractus, & Vitæ satur,

Iam major Annis octies decem Senex,

Pro Morte Somnum sustinebat ultimum,

Suis daturus Gaudium Majoribus,

Major minorque mixtus inter Cœlites.

Vides? In Orbe, cujus in Comœdia

Virtus minores, Umbra majores creat,

Pius Viator jam minor, jam major est.

Major futurus semper, est semper minor.

MARTINUS HANKIUS.

BEata tandem, Fauste MAJOR Incola
 Æternitatis, Mortis opatissima
 Documenta monstras, ceu peritus Artifex
 Mortis beatæ. Namque, cum multiplices
 Scientiarum tradidisses fat diu
 Opes Juventæ, terrearum denique
 Scientiarum tædio ductus, Necis
 Artem beatæ præferebas omnibus.
 Hanc diligebas, hanc colebas unicum;
 Hanc in Theatro lufibus piis dabas
 Considerandam; feriis sermonibus
 Hanc prædicabas; hanc subinde qualibet
 Occafione mox polito carmine,
 Mox & folutis explicabas lineis.
 Ne te vel ullis impediret aufibus
 Illecebrofus hujus orbis imperus,
 Te fubtrahebas auribus procacibus
 Oculisque Mundi, Mortis unice vacans
 Meditationi, Gaudiisque cælicis.
 Hinc inter hujus turbidæ negotiæ
 Vitæ, necisque tempus extremum tuæ
 Spacium locabas, omnibus gratum tuæ.
 Te nunc abunde præparatum fustulit
 Mors perbeatæ, dum REDEMPTORIS necem
 Devota corda prædicant Ecclesiæ.
 Placidæ quis ergo se neci felicius
 Te præparavit? Quisve tranquillo dies
 Beatiori terminavit exitu?
 Nam, qui REDEMPTORI optimo vivit fuo,
 Et cum REDEMTORE optimo moritur fuo,
 Is cum REDEMTORE optimo certè fubit
 Cæleste Regnum, fempiterna gaudia.

Gottlob Frank.

Dilecte MAJOR, Rex meæ pueritiæ
 Quondam fidelis: fuavitate temperans
 Pueris moleftas artium radicales,
 Pubemque mira doctus arte fingere:
 Majoris Idem ductor annis ultimis,
 Florentioris atque Profeflor gregis:
 Opes Latinas, conditas Auctioribus,
 Quos edidit gens Romuli, præftantibus;
 Mirâ explicabas candidus folertia.
 Poëftos Poëta doctor oprime,
 Labella Juvenum rore Mufarum rigans:
 Et erudita quicquid Hellas continet,
 Complexe mentis impigræ lato finu:
 Tu funditabas Cætui pulcherrimo:
 Artis paternæ compos & laudis fimul,
 Nec Fratris hac in parte Gloriæ minor;
 Cujus fuperbiebat olim lumine
 Chilonium, tellure Cimbrica micans,
 Longeque fulgens Artis & Sophiæ Pharos.

)(2

Artis

Artis sed Idem Candidatus Artium,
Christo dicatur; Mortis artem discere
Nava studebas diligentia catus:
Nil actiarum gnarus arte Musica:
Laboriose & erudita fabula,
Ni Mors beata, læta sit catastrophe.

Senex beate, lumen additum polo.
Non indecoro fordidate pulvere:
Quod quæritabas, quod studebas unice:
Quod quæritandum, dicitabas unice:
Mortis Triumphatore fretus unice,
Agglutinatus corpori Fidelium:
Nunc affectus, ter, quater felix, tenes:
Et eruditæ solitudinis Tuæ
Subinde si Tibi fuit fastidium:
Nunc illud inter æviterna gaudia,
Cæus beatos inter, anre Numinis
Thronum, serenâ luce vincens sidera;
Dedistis, haustu Nectarisque diluis.

Gottfried Bohl.

Quis fuerit Major, clarum prænomen & ejus
Nobile cognomen significare potest.
Dicitur Ælijah Dominus DEUS est meus Hebro,
Hunc Jah seu Dominum credidit esse suum.
Nec quoque possedit Majoris condecorandum
Cognomen sine re mystica multa loquens.
Trinos Ælijas numerarunt Theiologorum
Pulpita, Thesbitam veridicum Isaacum
Ammud, Ner, Nescher, Marcabhoth arque Paraschim
h. e. Lumen, collumen, plaustrum resonans, equitesque:
Qui curru ignivomo transiit altra poli.
Jochanan huic Baptista fuit ratione secundus,
Spiritus Ælijæ cui fuit æthereus.
Tertius Ælijas posthæc Lutherus ad Albium
Fulserat, impavido pectore vera docens.
Subjungo Eliam Majorem his nomine quartum,
Rectorem, Aonidum delictum atque jubar.
Addimus hinc Natum Patri vix laude minore,
Ælijam quintum longius Emmeritum.
Qui fuit ingenio magnus: sed major amœnus
Artibus & studiis, maximus at senio.
Romulidum Doctore fuit ter major Isaac
Ætate & meritis, religione probâ.
Ut prudens tandem Vir nil faciet sine metâ;
Sic nostro mortis fontica causâ fuit.
Nam post Palmarum solem quærit Solymorum
Urbem, quo ferret palma dona manu.
Hinc ostensus, decessit luce Dianæ
Linquere convexi se variantis onus.
Evstafii titulo pretioso luce notatâ
Evolat, evincens, se bene stare DEO.
Ut prius in CHRISTO crucifixus tristitia sensit:
Sic posthæc superum paschata læta colet.

Bresla

Bresla suum interea Majorem deslet, & orat.
Jova minorem illo reddere nolit ei.
Lampada qui capiens porrectam corda juventæ
Doctilquo SERTO CONdecoRare velit.

M. Daniel Springer

MAGNUS eras, dum MAJOR eras Clarissime; MULTOS
Vincens, & Annis, Literisque, & Artibus.
MAJOR eras Idem. PLURES Virtutibus æquans,
Quarum fuit dives penes Te Copia,
MAXIMUS in vera sed Cognitione fuisti
Veri DEI, qua præstifisti PLURIMOS.
Denique, morte effes placida ut quoque MAGNUS in ipsa,
MAGNA beate septimana exstingueris.
Nunc, seu sis PARVUS, MINOR aut, MINIMUSve, Polorum
In Arce, MAGNUS es fat, imo MAXIMUS.
MAJOREM interea Te feri Laude MINORES
Tollent, erit Fama & Tua usque MAXIMA.

BALTHASAR STEPHANI.

ANNOSE MAIOR, major Hebdomas votis
Oprata tandem Tibi piissimis venit:
Vt, qua Redemptor mortuus fuit noster,
Tu quoque beata Morte clauderes vitam.
Parvus Statura, magnus Artibus claris,
Major subinde Dignitate fiebas.
Restabat unus maximus Gradus: larga
Quem Dextra jam nunc contulit Tibi CHRISTI.
Sic lætus omni Vanitate desertâ,
Quam mente tora spreveras, inoffensa
Frui quiete poteris & superbirè,
ÆTERNITATIS GLORIOSE POSSESSOR.

M. CASPAR ARLETIUS.

Ὁ μακάριε, εὐ σοὶ, ἀνάδινον ἐς ζωὴν ἕως, ἐν ᾧ
Οὐδεμίαν νῦν σου γένη, καὶ μηδὲν ἀγῶν, σὲ
κῆν αἰῶσον. ἰκὸς γὰρ ἐς αἶθρον καὶ ἀνερχῆ
Πισυχῆν, καὶ εὐσεβῆς μετὰ πότιον ἀπαντῆ
ἀψόνται, πρὸς τοὺς πύθιας μάλα πηδῆσαι ἀντιπρῆ
Ταύτην νῦν καρπῶν συνεχῆς σὺν πνεύματι ἁγίῳ
Οὐραγῆς μετοχῆς, ἢ παμμεδίον αἰ σὺν ἴσῃ.
ἀθανάτω πύθιας ἡμεῖς καὶ ἕξῃς ἀνακλι,
Εὐλαβῆς μὴ πῦθιας πρῶτον βίωται.
Ἢ κερδῆς σὺν αἰῶ θωῶ, ἢ δεῖ προσέθεν κόσμου
Τῷ κενῷ, ἐν ᾧ πτε κερδῆσαι πρῶτον το πτερον,
ἀλλ' ὡς ὑπερφανῆ τ' ἀσβεσμάτῃ, καὶ κακὰ πύθια,
ἀλλὰ καὶ ἕξῃς θεογῶς, ἵτε Γυναϊκῆς αἰῶ
Ἦσαν νεβησῆσαι καλοῖσι καλῶς ἐδάστα,
Ἦσαντες ἐς εὐθείαν Μυστῶν ἀρῆσιν ἢ ἴδον ἕκαστος,
Ἦσ' αὖτ' οὐδὲ πτε ἀπῆρας πῶν κακῶν καὶ ἀλλεθῆς
ἀλλὰ τὴ δὴ πῶν ἕξῃς ἢ ὅτ' ἐν ἀδωπῆσαι
Τὸς ἀρχαῖος ἑσῶς ἐπῆρας ἀνδρῶν ἰδῶ πύθιας.

X. 468

Χαίρου νῦν εἴπας γαῖη, καὶ ἐς ἄγλαον αἶμα
 ἄχεο τῶν μακαρίων, ἐπὶ ἀκρόβια χάρματα ἔασον,
 Ὅπως νῦν Γούης σὺ ἐξουχθῆς θ' αἰεὶ ἀδελφοῖς.
 Ἀντοβὶ νῦν Μελῶν πάντων ἄλλων ἐρηθῆς
 Ἐν Κόσμῳ ζήτων· Νῦν ἀεὶ νῆδ' ἔμενε
 Κηκεῖα ἔχου, ἄπερ ἀκ' ἀεὶ ἀβῶνται σπῆ λ' ἰσὶ πάντες
 Ναιόντες· καθευῖ τρεῖς βελτίσιμο θεοῖο
 Νῦν γέρας χωρὶς Φθῶν αἰὼν, ὃ βόλετ' ἐκίω·
 τοῖς ἐν γῆ ζωῶσι καλῶς πάντες διδάσκαι,
 Ἴδὲ καλῶς πάντων δαδόντα καὶ βροτοῖσι.

Verfio Latina.

O Beate, bene Tibi, immunem à periculo in Portum ingressus es, in quo
 Nullus Morbus horridus, & nullus Dolor Te
 Jam incrore afficiunt. Pervenisti enim ad æternam & veram
 Quierem, quam omnes post mortem pii
 Accipient, senex desiderasti valde sæpius eam.
 Hæc nunc frueris continuè cum genis sanctis
 Cœlestis Societatis, cui Regens omnia Te conjunxit.
 Immortali Cœli omni tempore vixisti Regi,
 Pietatè eum honorans & fide & Vitâ.
 Cor tuum semper DEO, non autem adhæsit Mundo
 Vano, in quo dominantur Concupiscentia prava,
 Turpis superbia, & impietas ac mala multa.
 Sed etiam vixisti mortalibus, dum Gymnasi
 Juventutem Monitis bonis bene docuisti,
 Quam in rectam Eruditionis & Virtutum viam duxisti,
 Et à viâ abduxisti vitiorum atque perditionis.
 Insuper & sanè Tibi vixisti, dum inter Homines
 Bonam famam adeptus es diligentia multâ.
 Terræ nunc valedixisti. & in splendidam ædem
 Beatorum abiisti, ubi mera gaudia sunt,
 Ubi nunc Parenti tuo junctus es & simul Fratribus.
 Ibi nunc Major omnibus aliis factus es
 In Mundo viventibus: nunc cœlestia atque maxima
 Bona tenes. quæ minimè possident super Terrâ omnes
 Habitantes: frueris ter-Optimi DEI
 Nunc premio absque invidia semper, quod vult ille
 In Terrâ viventibus bene omnibus dare,
 Et bene omnibus morientibus mortalibus.

In Honorem & memoriam beatè Defuncti,
 Græcæ Linguæ quondam Professoris in nostro Gymnasio,
 Homericis metris hoc Monumentum elaborabat

CHRISTOPHORUS Scriben.

Mors congressa cum Moriente ELIA MAJORE.

MOrti, cum parvis cum Magnis undique bellum.
 Mors æquo pulsat pede turres atque tabernas,
 Magnus Alexander, Pompejus erat quoque Magnus,
 Aft, vici mecum congressos, obtinuique.
 MAJOR, quid fentis? Majorem mene putabis?

EL.

EL. M. Sic puto. Nam pharetram, fregit de Morte triumphans
CHRISTUS Salvator, spes unica & una Salutis.
Corporis exuvias trado, illas protinus aufer
Er ferva ad tempus, MAJOREM, cætera mitte.
Palliolum ELIAS inhaquebat Numine plenus,
Flammigeræ cum ipsium veherent super astra quadrigæ.

M. JOHANNE FRIDERICUS BREMERUS.

HActenus Emeritus, MAJOR DILECTE, fuisti:
Nam meritò requiem poscit habetque Labor.
Tot vario Juvenum & Puerorum dogmate mentes
Instruere, ut fiant egregii arte viti.
Quot Schola per multos fatis ad se suscipit annos,
Exiguus non est hic facilisque Labor.
Inde fatigatum rude Te donare volebant.
Quos penes est nostræ Jura fovere Scholæ.
Sed qui non meritâ meruit Tibi Morte Salutem.
Absque Tuo merito Te super Axe bear.
Quanto igitur minor hic Te conspiciendo fuisti,
Tanto etiam in Cæli culmine major eris.

Friedrich Kaubach.

Quo minor hic aliquis studuit coram omnibus esse,
Ex vivo CHRISTI exemplo, iustoque relicto,
Qui tanquam minimus certe hoc versatus in orbe:
Hoc major coram Sacro-Sancto Numine tandem
Vivet, & accipiet Virtutis præmia digna.
Quid de Te dicam. Senio Vir de venerande:
Major, erat Nomen: nihilo sed major haberi
Hic aliis unquam voluisti, sed minor esse
Quærebis potius, CHRISTI ut fulgeret Imago
In Te, quâ gratus fieres Ejusque Parenti:
Major reddendus quondam super astra locatus,
Quò jam quaesito frueris cum Gente beata.

JACOBUS WILISIUS.

Magnorum Fama clari celebresque fuerunt
Multi, quos inter Doctos noster quoque MAJOR
Censendus, quia Vir non tantum Nomine, sed Re,
Subtilique fuit Doctrina & Dexteritate.
Sat dixi: vixit Ludo. Qui nostis Eundem
Sæclo à dimidio, quos Artibus instituendo
Multum sudavit, precor, o! optate Quietem
Emerito placidam, & Tumulo super addite Verba:
Huic Preceptoris fido vix par erat alter.

Christian Bayer.

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 117
W 118

Cenotaphium
VIRO CLARISSIMO
ELIÆ MAIORI

Vratisl. Silef.
Pro-Rectori & Profeffori Vratislaviensium
Gymnafii Elifabetani Emerito,
FILIO
Philologi Celeberrimi

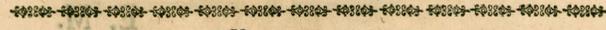
ELIÆ MAIORIS, Vrat. Sil.
Olim Scholarum Vrat. Aug. Conf. addictarum Inſpectoris,
Ejuſdemque Gymnafii Rectoris vigilantiffimi,
Cum quo junctim, in uno eodemque Gymnafio
non interruptâ ferie, per annos XCVIII. ferè
raro Exemplo,
docendo gnaviter defudavit,

Sæculum conſummaturus,
Si DEUS T. O. T. M. ut Vitam
Quam ad Annum ætatis LXXX. & VI. Menſes,
ſanus in corpore ſano, & nec in otio otioſus
perduxit,
ita & Vires largitus fuiſſet,
erectum.

ab Ejuſdem Gymnafii
PROFEſSORIBUS & PRÆCEPTORIBUS,
addito,

quod piè Defunctus, paulo ante obitum,
qui accidit die XXIX. Martii Hebdomadis ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ,
Anno M DCC VI. cujus die V. Aprilis

Solemnibus Exſequiis ad S. Elifabetanam Ædem
honorabatur,
Ipſe ſibi poſuit.

VRATISLAVIÆ,

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Farbkarte #13 B.I.G.

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

